

for Forslaget, at det da var det eneste Forslag til Støtte af Fiskeriet paa Vestkysten, er ikke længere til Stede, idet der jo nu foreslaas andre Arbejder paa selve Vestkysten. Naar der tidligere rejste sig en saa stærk Modstand mod Skagens-Havnen, stammede det vel væsentlig fra, at man fandt det noget mærkeligt, at det skulde være det første Anlæg, og man saa deri tillige en Bestræbelse for at komme bort fra Anlæg af Fiskerihavne paa selve Vestkysten, som om den skulde kunne træde i Stedet for dem og overflødiggøre dem. At den ikke kan det, derom ere vi enige. Vi betragte Skagens-Havnen som noget, der har stor lokal Betydning for Skagen, og derfor ere vi nu enige om at foreslaa de søgte Beløb bevilgede. Men Spørgsmaalet om Fiskerihavne paa Vestkysten staaar lige godt aabent for Fremtiden. Det maa være Fremtiden forbeholdt at tage den Sag op igen. Det, der her foreslaas, at støtte Kystfiskeriet ved Moleanlæg, det er det eneste, vi i Øjeblikket kunne gøre.

Der har været ytret en Del Tvivl om, hvorvidt Skagens-Havnen skulde staa i Fare for en mulig Tilsanding; det er jo rimeligt, at denne Frygt er kommen frem, men over for de Erklæringer, der foreligge fra vore sagkyndige paa dette Omraade, have vi dog ikke ment at kunne af den Grund gaa mod Forslaget. Der har jo ogsaa været fremsat andre Projekter til en Skagens-Havn. Ingeniør Zahrtmann har fremsat 2 Planer, den ene i 1894 om en mindre Øhavn til 960,000 Kr. Der forelaa saa i sin Tid et Andragende fra Skagen om et rente- og afdragsfrit Laan paa 960,000 Kr. til Anlæg af denne Øhavn, men efter en nærmere Overvejelse ansaa man den for lidet fyldestgørende. Det var jo en mindre Havn, der kun spændte over et Vandareal af 5 Tdr. Land, og man er derfor kommen bort derfra. Tillige mente man ogsaa, at naar der endelig skulde bygges en Havn ved Skagen, vilde det ikke være hensigtsmæssigt at anlægge den anderledes end som Statshavn, da det vilde være et for stort Laan at yde den fattige Fiskerby Skagen. Saa maatte man hellere gennem en Havneafgift tage en Indtægt af Havnen. Ingeniør Zahrtmanns sidste Projekt er fra 1897 og gaar ud paa Anlægget af en større Øhavn paa et Vandareal af omtrent 12 Tdr. Land geometrisk Maal; men ogsaa dette have vore sagkyndige fraraadet at gaa ind paa. Ganske vist gør Ingeniør Hummel i en Erklæring, der følger som

Bilag til Betænkningen, opmærksom paa, at en Øhavn vil have bedre Betingelse for at kunne staa for Tilsanding end en landfast Havn; men paa den anden Side mener han, vil en Øhavn frembyde store Vanskeligheder for en Udvidelse. Hvis vi skulle tænke paa at udvide Havnen, vil det være saa godt som umuligt, og skulle vi sikre den fornødne Oplagsplads omkring Havnen, bliver det ogsaa bekosteligere, idet en saadan Havn skal bygges paa meget dybt Vand. Alt i alt resulterer Ingeniør Hummels Betragtninger i, at selv om der er en større Mulighed for Tilsanding ved en landfast Havn end ved en Øhavn, ville Renterne af Kapitalen til en Øhavn, der skal have samme Størrelse som den her foreslaaede landfaste, og som skal bygges paa et Vandareal paa 25 Tdr. Land og paa 21 Fods Vanddybde, være mere end tilstrækkelige til at dække den Merudgift til Opmudringsarbejde, der vil følge med en landfast Havn. Over for dette har Udvalget ikke stillet Ændringsforslag om en Øhavn, men indstiller Forslaget, som det foreligger, til Vedtagelse. Et Mindretal har ganske vist, som det vil ses, i Betænkningen rettet en Henstilling til Ministeren om at tage under alvorlig Overvejelse, om det ikke vilde være ønskeligt at skride til Anlæg af en Øhavn i Stedet for den landfaste Havn. Derom skal jeg ikke udtale mig videre, men afvente den højtærede Ministers Udtalelser derom.

Det næste, der bringes i Forslag, er jo Anlægget af to Læmoler. Derom kan jeg sige, at der har hersket den mest enstemmige Glæde over dette Forslag, idet man fra alle Sider i Udvalget, saavel som ogsaa under første Behandling her i Salen, har anbefalet dette Foretagende. Alle have været enige om, at den højtærede Minister har grebet det rette, naar han har foreslaaet Moleanlæg paa de to Punkter, her er Tale om. I sin Tid har der været Tale om to forskellige Slags Moler, Læmoler og Dækmoler. Dækmolerne skulle jo bygges parallelle med Land paa det dybe Vand og vilde som Følge heraf blive meget bekostelige — de vare kalkulerede til op imod 3 Mill. Kr. og endogsaa derved — medens Læmolerne, som her foreslaas, kun ville koste knap 1 Mill. Kr. Og saa er der det glædelige, at naar man spørger Fiskerne, hvilken Slags Moler de helst ønske, kan man være temmelig sikker paa at faa det Svar: Lad os endelig faa Læmoler. Det er jo glædeligt, naar de Anlæg, de særlig ønske, ere de billig-